

HOLNAPUTÁN

a Cassandra Program hírlevele

2025/2

A jövőnkéről egyértelműen és illúziók nélkül!

Olvass, figyelj, gondolkozz! Ismerd meg a minket körülvevő folyamatokat és összefüggéseket, hogy megértsd, hogyan fogják azok következményei érinteni a Te életedet és a számodra fontos embereket, mert csak így hozhatsz majd hiteles döntéseket a jövőddel kapcsolatban.

Ha így teszel, akkor tiszta lelkiismerettel állíthatod, hogy megtetted, amit megtehetted, mert a lehetőségeid szerint tájékoztódtál. Ebben segít Téged a Cassandra Program!

cassandraprogram.info

TÉMA >> George Tsakraklides

George Tsakraklides a polikrízis korának egy rendkívül termékeny filozófusa és írója, többek között a [The Unhappiness Machine](#), a [Beyond The Petri Dish](#), az [In The Grip of Necrocapitalism](#), az [A New Earth](#) és a [Frankenpolitics](#) szerzője. Igyekezünk a legfontosabb könyveit a [Holnapután sorozat](#) keretében a magyar olvasóközönség számára is mielőbb elérhetővé tenni.

Munkái középpontjában a civilizációs összeomlás és az emberiség elkerülhetetlen önpusztítása áll. Tapasztalatának köszönhetően az évek során számtalan nézőpontból vizsgálta a témát, összefüggéseket feltárva olyan eltérő területek között, mint a biológia, az ökológia, az antropológia, a filozófia, a pszichológia és a közgazdaságtan.

Molekuláris biológiából, kémiából, élelmiszertudományból és földtudományokból szerzett diplomája után elhagyta a tudományos pályát, és az adatelemzés, valamint az üzleti intelligencia területén kezdett karriert. A világ legnagyobb vállalatainak dolgozva a fogyasztói marketing szakértőjévé vált, ami lehetőséget adott számára, hogy mélyrehatóan megismerje az emberi társadalmat irányító, profitorientált és kizsákmányoló erők belső működését, valamint azokat a vállalati kultúrákat, amelyek fenntartják az önpusztító kapitalista „nekrorendszert.” Két évtized elteltével végül rádöbbsent, hogy mindig is az ökológia, illetve az emberiség és a természet felbomló kapcsolata volt az, ami igazán foglalkoztatta.

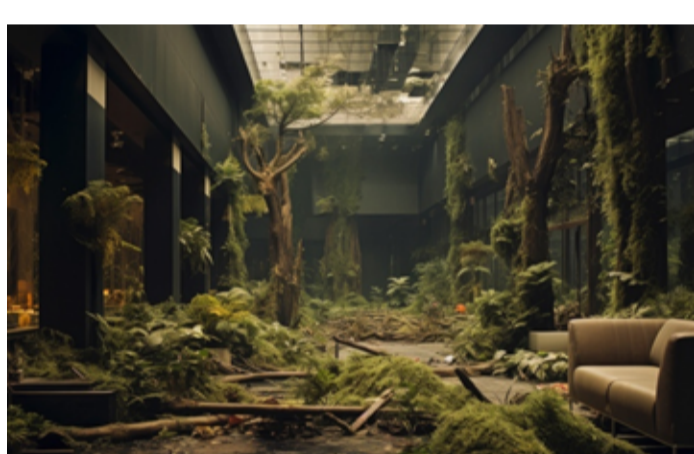
Meglátása szerint a kapitalizmus, mint személytelen, de mindent átfogó társadalmi rend egyetlen célja: a tőkefelhalmozás. A tőke mozgásban lévő vagyon; képesnek kell lennie arra, hogy egyik helyről a másikra vándoroljon, folyamatosan keresve a saját növekedésének lehetőségeit. Így, ha valaki egy kisvállalkozást csak azért működtet, hogy eltartsa a családját, akkor máris megsérti a kapitalizmus egyik alapelvét. Egy kapitalista vállalkozás lényege ugyanis nem a megélhetés, hanem a természeti erőforrások és a munkaerő tőkévé való átalakítása, minden más pedig csak mellékhatás.

A tőke szempontjából az egyetlen ok bármely termék előállítására az, hogy a nyereség érdekében el lehessen adni azt. Ha valamit nem lehet nyereséggel eladni, akkor nincs ok annak a megteremtésére, ha pedig valamit már előállítottak, de nem származik belőle nyereség, akkor azt meg kell semmisíteni, még akkor is, ha az embereknek amúgy szüksége lenne rá. Ennek rendkívül egyszerű a magyarázata: a kínálatot a kereslet hozza létre, nem pedig a szükséglet. A kapitalizmusban tehát a mezőgazdaság valójában nem a mezőgazdaságról, és az egészségügy nem az egészségügyről szól; mindkettő valódi célja a profit maximalizálása és a tőkefelhalmozás.

Tsakraklides szerint, amint megbékélünk az összeomlás gondolatával, meggyászolhatjuk mindazt, amit elveszítettünk, hálások lehetünk mindazért, ami még megmaradt, és érdeklődéssel várhatjuk, hogy felfedezzük végre, vajon mi lesz a mi saját szerepünk ebben a minden élőlény számára rendkívüli nehézségeket tartogató időszakban. Miután elfogadjuk a jelenlegi helyzetet és elengedjük korábbi terveinket, akkor egyúttal nyitottá is válunk az új dolgok befogadására. Vagy ahogy azt George Tsakraklides mindenki számára érthetően megfogalmazta: „Fel kell készülnünk arra, hogy elengedjük azt az életutat, amit korábban elképzeltünk magunknak, azért, hogy azt az életet élhessük, ami valójában vár ránk”.

A traumára adott válaszaink

A megnyugtató igazságokat persze minden esetben könnyen és örömmel elfogadjuk. Amitől azonban kényelmetlenül érezzük magunkat, azt hajlamosak vagyunk kapásból elutasítani. Az elmével felfoghatatlan, kellemetlen igazságokkal szembesülve, az észszerűsége alapuló gondolkodásunk egyszerűen kikapcsol. Ebből kifolyólag még az éles eszű emberek tisztánlátását is elhomályosíthatja a tagadás, ami végül aztán helytelen cselekvéshez vezet.

[TOVÁBB / HU](#)

A nagybetűs Tudatlanság

Traumatisált társadalmunk nyugtalansága és bizonytalansága oda vezetett, hogy létrejött egy ártó szándéktól vezérelt, örült civilizáció. Ezt a 24 órában működő, „folyton pörgő” társadalmat úgy építettük fel, hogy az teljesítse zsákmányszerző küldetését és megfeleljen az állandó növekedés törvényeinek. Nincs esély rá, hogy akár csak egyetlen pillanatra is megpihenjünk, mert attól rettegünk, hogy akkor valóban tudatára ébredünk reménytelen helyzetünknek.

[TOVÁBB / HU](#)

Illúziók a nekrokapitalizmus korában

Minden ember által létrehozott üzleti vállalkozás, valójában nem más, mint egy szervezett „rablás”, egy ökológiai bűntett, amelyben a területszerzés, a rabszolgaság és a kizsákmányolás is kulcsszerepet játszik – még a saját fajunkon belül is. Mégis ragaszkodunk ahhoz, hogy ezt a lopásra épülő rendszert „gazdaságnak” nevezzük, és teljesítményét egy olyan sikertörténetként ünnepezzük, amelyet „csak az emberek voltak képesek elérni”. És valahol igazunk van.

[TOVÁBB / HU](#)

A kormányok jelentette fenyegetés

A kormányzás és a hatalom minden formájának legveszélyesebb megnyilvánulása az, ha ellenzik a változást. Mindent változatlan formában szeretnének megtartani: ugyanazt a gazdaságot szeretnék működtetni, ugyanazokkal a szereplőkkel, és persze elkövetve közben, ugyan a legsúlyosabb egzisztenciális fenyegetéseket is csupán felszínesen, látszatra, valódi eredmények nélkül kezelik.

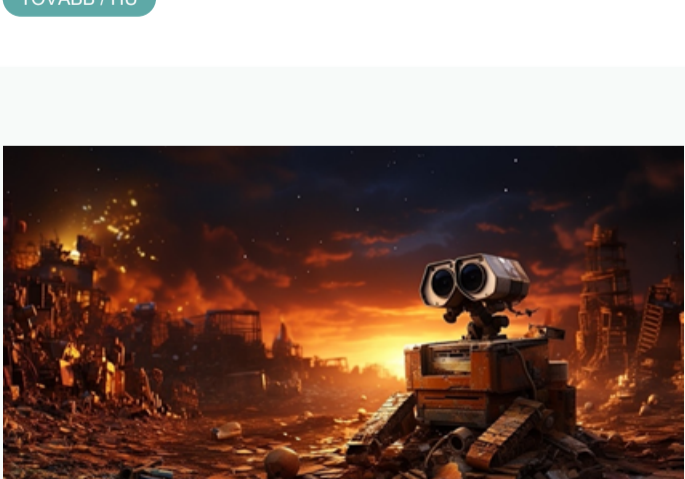
[TOVÁBB / HU](#)

Az apokalipszis turistái

Lehetséges, hogy ez a civilizáció még több szórakoztató, szemkápráztató „vidámparkot”, még több mesterséges teret hoz majd létre, abban a hiszemben, hogy oda elbújhat, aki akar; ám előbb vagy utóbb minden egy elbűbölt szembesülni a fizikai valósággal: virtuális létezése rövidzárlatot fog kapni a saját maga teremtette pokol mindent elemesztő tűzében. A nyaralásról küldött képeslap fényesen lánggra kap, majd elhamvadva ránk borul a teljes sötétség.

[TOVÁBB / HU](#)

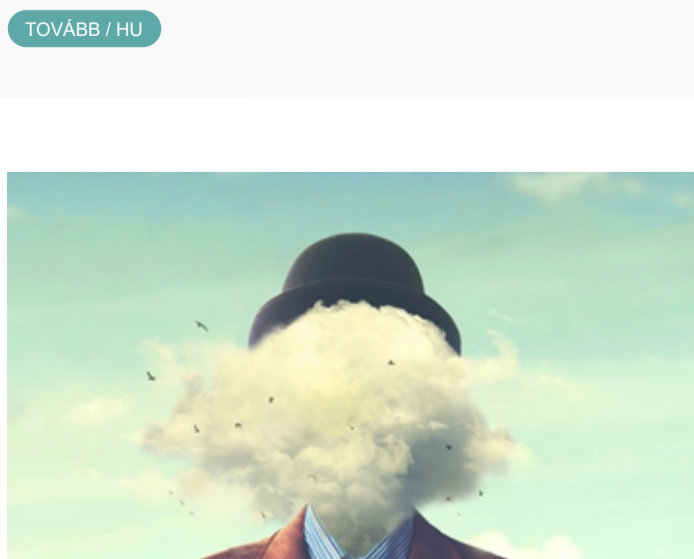
A technológia pusztító vívmányai

A technológia vívmányaitól nem lesznek jobbak, kedvesebbek, bölcsébbek az emberek. A technológia csupán elhitheti az emberekkel, hogy mindennél és mindenkinél is tökéletesebbek. Aki azt hiszi, hogy a mesterséges intelligencia megteremtheti a valódi demokráciát, az egybenlét alapján alapuló társadalom és a bőség korszakát, jobban teszi, ha újra és alaposan átgondolja ezt. Az a kifejezés, hogy egyenlőség, hamarosan a vicc kategóriába fog tartozni.

[TOVÁBB / HU](#)

A hopium függőség átka

A kutatások, elemzések eredményei megérkeztek, és most már bizonyos: a „hopium” fogyasztása kifejezetten káros hatással van az egészségünkre. A mábi környezetvédelmi mozgalmak egészen szökvé az emberek szemét elfedő illúzió fátylát. Rendületlenül hisznek abban, hogy az emberiség egyszer csak – valamiféle mélyreható megtapasztalás által – felébred és rádöbbsent az éghajlatot és ökológiai rendszereket érintő elképesztő pusztulásra.

[TOVÁBB / HU](#)

TÁMOGASD A MUNKÁNKAT
Döntés helyesen!

[TÁMOGATÁS](#)

ITT KÖVESS MINKET

IRATKOZZ FEL
Ajánld másoknak is!

[FELIRATKOZÁS](#)